

1979. évi 26. törvényerejű rendelet

a szabadságvesztésre elítélt személyeknek büntetésük hazai végrehajtása céljából történő átadásáról szóló, Berlinben az 1978. évi május hó 19. napján kelt egyezmény kihirdetéséről¹

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa² megerősítő okiratának letétbe helyezése a Német Demokratikus Köztársaság³ Külügyminisztériumánál az 1978. évi november hó 3. napján megtörtént. Az egyezmény a Magyar Népköztársaság vonatkozásában az 1979. évi augusztus hó 26. napján lépett hatályba.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa a szabadságvesztésre elítélt személyeknek büntetésük hazai végrehajtása céljából történő átadásáról szóló, Berlinben az 1978. évi május hó 19. napján kelt egyezményt kihirdeti.

2. § Az Egyezmény hivatalos magyar nyelvű fordítása a következő:

„Egyezmény a szabadságvesztésre ítélt személyek átadásáról, büntetésük végrehajtása céljából annak az államnak, amelynek állampolgárai

A Szerződő Államok,
attól a szándéktól vezettetve, hogy a kölcsönös bizalmon és együttműködésen alapuló kapcsolataikat továbbfejlesszék,
figyelembe véve, hogy az elítéltek büntetésének abban az országban való végrehajtása, amelynek állampolgárai, hatékonyabban szolgálja az elkövetők megjavításának és átnevelésének célját,
a humanitás elvéből kiindulva,
a következőkben állapodtak meg:

1. cikk

A Szerződő Államok megállapodnak abban, hogy azokat az állampolgáraikat, akiket a másik Szerződő Államban szabadságvesztésre ítélték, a két Állam egyetértése esetén büntetésük végrehajtása céljából átadják annak az Államnak, amelynek állampolgárai.

Az elítélt állampolgárságát a jelen Egyezményben részes államok joga alapján kell megállapítani. A Szerződő Állam állampolgára az a személy, aki ennek az Államnak a törvényei szerint ezen Állam állampolgárságával rendelkezik.

2. cikk

Az elítélt büntetésének végrehajtása végett az ítélet jogerőre emelkedése után adható át annak az Államnak, amelynek állampolgára.

3. cikk

Az az elítélt, akit büntetésének végrehajtása céljából az állampolgársága szerinti Államnak átadnak, ugyanazon cselekmény miatt, a jelen Egyezmény 15. cikkében meghatározott esetek kivételével, nem vonható újból büntetőjogi felelősségre.

4. cikk

Az elítélt az Egyezményben szabályozott eljárás szerint nem adható át, ha
a) annak az Államnak a joga alapján, amelynek az elítélt az állampolgára, az a cselekmény, mely miatt elítélték, nem bűncselekmény;

b) az elítéltet abban az Államban, amelynek állampolgára, az elkövetett cselekmény miatt már megbüntették, vagy felmentették, vagy az ellene indított eljárást megszüntették, illetőleg ha ennek az Államnak az illetékes hatóságai a büntetése végrehajtását elengedték;

c) a büntetés abban az Államban, amelynek az elítélt állampolgára, elévülés vagy ennek az Államnak a jogában meghatározott egyéb ok miatt nem hajtható végre;

d) az elítélt állandó lakóhelye annak az Államnak a területén van, amelynek bírósága az ítéletet hozta;

e) az elítéltnak az Egyezményben meghatározott feltételek szerinti átadásáról nem jött létre megállapodás.

5. cikk

Az elítélt átadására a büntetés végrehajtása céljából akkor kerül sor, ha az Állam, amelynek bírósága az ítéletet hozta, ezt javasolta és ha az az Állam, amelynek az elítélt állampolgára, hajlandó őt az Egyezmény feltételei szerint az ítélet végrehajtása céljából átvenni.

Az az Állam, amelynek az elítélt állampolgára, az ítéletet hozó bíróság Államánál kérheti az átadás lehetőségének megvizsgálását.

Az elítélt és hozzátartozói az elítélt átadása iránti kérelemmel az ítéletet hozó bíróság Államának, vagy annak az Államnak az illetékes hatóságaihoz fordulhatnak, amelynek az elítélt az állampolgára. Az ilyen kérelem lehetőségére az elítéltet figyelmeztetni kell.

6. cikk

Az Egyezménnyel kapcsolatos kérdésekben a Szerződő Államok illetékes hatóságai közvetlenül érintkeznek egymással. Minden Szerződő Állam közli a letéteményessel illetékes hatóságának megnevezését.

7. cikk

Az elítéltnak a büntetés végrehajtása céljából való átadása érdekében az ítéletet hozó bíróság Államának illetékes hatósága, az elítélt az állampolgársága szerinti Állam illetékes hatóságához fordul.

A megkeresés írásban történik. A megkereséshez mellékelni kell:

a) az ítéletnek és a felsőbb bíróságok esetleges határozatainak hiteles másolatát, az ítélet jogerőre emelkedését igazoló iratokat;

b) a büntetés letöltött és az ítéletet hozó bíróság Államának joga szerint még letöltendő részéről szóló iratot;

c) ha mellékbüntetést alkalmaztak, ennek végrehajtásáról szóló iratot;

d) az elítélés alapjául szolgáló büntető törvény rendelkezéseinek szövegét;

e) az elítélt állampolgárságáról szóló igazolást;

f) más olyan iratokat, amelyek csatolását az ítéletet hozó Állam hatóságai szükségesnek tartanak;

g) a megkeresésnek és mellékleteinek hiteles fordítását.

Szükség esetén annak az Államnak a hatóságai, amelynek az elítélt az állampolgára, további iratokat vagy adatokat igényelhetnek.

8. cikk

Annak az Államnak az illetékes hatósága, amelyiknek az elítélt az állampolgára, a lehető legrövidebb időn belül értesíti az ítéletet hozó Állam illetékes hatóságát, hogy az elítéltet az Egyezmény feltételei szerint átveszi-e vagy sem.

9. cikk

Az elítélt átadásának helyéről, idejéről és módjáról az érdekelt államok illetékes hatóságai állapodnak meg.

10. cikk